

I STUDIET MED D-A-D.

Aagemagasinet kiggede forbi Medley studiet på Vesterbrogade under indspilningerne til det kommende D-A-D-album og fik en snak med bandets guitarist, Jacob "Cobber" Binzer.

Efter succesen med det sidste album "Soft Dogs" fra 2002 og deraf følgende turnéer, brugte D-A-D det meste af 2003 til at skrive nyt materiale til det album, der efter planen skal udkomme her i maj 2005. To år lyder måske umiddelbart som lang tid til at skrive og indspille et album, men når guitarist Jacob "Cobber" Binzer fortæller om de omveje, bandet har taget i indspilningsprocessen, står det klart, at D-A-D ikke er et band der ligger på den lade side. D-A-D kan i år fejre 20 års pladejubilæum, men på trods af at det er bandets 9. studiealbum – ikke at forglemme de 3 compilations og 2 livealbums – er der stadig masser af energi og vitalitet at finde i bandet.

Efter at have skrevet på og arbejdet i øvelokalet med nyt materiale gik D-A-D i 2004 igang med at indspille demoer. Dels i den svenske producer Henrik Lipps studie i Göteborg, dels hjemme i København i Medley-studiet. Bandet blev glade for samarbejdet med Henrik Lipp, men valgte alligevel at prøve at indspille med en anden svensk producer, Michael Ilbert, i Varispeed studiet i Skåne. Ilbert fangede stemningen og bandets ønske om at lave en fokuseret rockplade. Indspilningerne gik igang, men halvvejs igennem pladen viste det sig, at det alligevel ikke var den rigtige løsning for bandet. Man måtte bide i det sure æble og efter megen diskussion tog bandet i december 2004 tilbage til Henrik Lipp i Göteborg og på 8 dage indspillede de grundspor til 12 sange.

Less is more

Vi møder bandet hjemme i Medley studiet i København igang med at færdiggøre albummet med Henrik Lipp som producer. At det har givet gevinst at indspille materialet så mange gange, vidner det track, som Aages udsendte får lov til at lytte med på, alt imens Cobber laver guitardubs. Bandet lyder homogent og sammenspillet og trommerne fra Laust Sonne, som kom med i bandet i 1999, har nu for alvor sat sig i bandets lyd. Cobber fortæller, at den lange indspilningsproces har gjort bandet sikker i materialet, og at man denne gang har kunnet indspille grundsporene live, i modsætning til de sidste par plader, som har været mere præget af lagkageproduktion. Rutinen i det nye materiale vil sikkert også kunne fornemmes, når bandet næste gang drager på turné. D-A-D er ready to rock.

Der er sikkert ikke noget forgjort i at påstå at D-A-D er et udpræget "klassisk" rockband i ordets bogstaveligste forstand. Da Cobber venligt viser rundt i guitargrejet og studiet, bliver dette også bekræftet flere gange. Det er de enkle, men effektive midler, der præger fremgangsmåden. Mens vi snakker, arbejder Cobber med en sfærisk guitarrolle til et nedtonet luftigt C-stykke i et ellers hårdpumpet og riff-betonet rocknummer. Det er interessant at se fremgangsmåden. Hvor mange guitarister sikkert ville gribe til en Leslie-simulerende effektmaskine og bruge tid på at dreje knapper eller programere parametre, så spiller Cobber istedet med vibratoarmen på hans Fender Jazzmaster guitar og opnår dermed den svimlende, "undervandsagtige" effekt. D-A-D guitaristen bruger sjældent effektpedaler, men går altid efter så kort en signalvej som overhovedet muligt. Under de igangværende indspilninger er der kun et kabel imellem guitar og forstærker. Hans

foretrukne forvrænger er den, der ligger i selve guitarforstærkeren når volumenknappen drejes et godt stykke mod højre! Live sniger der sig dog et par pedaler ind, og Cobber nævner sin første pedal, en Ibanez Tube Screamer som han købte da han var 14 og nu, små 15 år efter, stadig er i brug. En Voodoo Lab Proctavia (et moderne klon af en Tychobrahe Octavia – en rigtig 70'er klassiker) er også sluppet igennem nåleøjet. Undertegnede mener også at have set Cobber med en wah-pedal et par gange. Delay klares live af en TC electronic G-force, men i studiet var det en gammel Roland Space Echo, der troned øverst på Cobbers imponerende stack af forstærker toppe. Live styrer Cobber de få udvalgte effekter med et T-Rex Mac1 Loopsystem.

Ét kabinet – syv mikrofoner!

Vi starter med en tur ned i Medley studiets indspilningsrum, hvor vi bag et par flytbare lydskærmende vægge finder højttalerkabinettet, der leverer guitarlyden på denne D-A-D plade. Et Marshall 1960 kabinet med 4X12" Celestion Vintage 30 enheder. Cobber beretter, at han har vekslet en del mellem dette og et Marshall kabinet med 4X12" Celestion greenbacks – det klassiske Hendrix/Cream kabinet – på de sidste plader. Foran kabinettet er placeret en skov af mikrofoner og stativer. Helt nøjagtig 7 styk. Cobber beroliger os med, at der sjældent er mere end et par stykker i brug ad gangen, men at ideen er, at have alle mikrofonerne liggende klar på mixer-bordet, så man hurtigt kan vælge mikrofonen med den rigtige karakteristisk til den guitarrolle, der arbejdes på. Både mikrofonvalg og placering af disse i forhold til lyd-kilden har utrolig meget at sige, og netop mikrofonplaceringen er noget, Cobber går meget op i. Der er blevet eksperimenteret og flyttet meget rundt på mikrofonparken, inden man var helt tilfreds. Således er nogle mikrofoner placeret lige i midten af højttallerconen,

hvilket giver en hidsig og toppet lyd i forhold til andre, som er placeret lidt til siden for midten for at opnå en blødere og varmere lyd. Cobber bruger ofte disse to placeringer i en kombination for at få det bedste fra begge verdener. Temaet i mikrofonopstillingen er close-miking, og kabinettet er som sagt pakket godt ind for at undgå selve rummets resonans på guitarsporet. Mikrofonerne er alle gamle kendinge. Shure SM-57 er en klassiker til formålet. Sennheisers MD421 er der to af i Cobbers setup – en gammel hvid udgave fra 60'erne og en nyere sort. Selvom mikrofonerne er ens, lyder de vidt forskelligt, men godt på hver sin måde, og teknikeren beretter, at også med hensyn til mikrofoner kan tidens tand være mærkbar, men 421'ere's varme bund og nasale top er genkendelig på dem begge. Shure SM58 er der også to af. I bund og grund er SM58 en SM57 med indbygget popfilter, hvilket gør den oplagt til placering lige i midten af højttalerenheden, hvor lufttrykket er størst. Det er også sådan Cobber har placeret den ene, mens den anden peger skråt ind mod midten. Sidstnævnte i kombination med den midterplacerede SM57 var et trick Cobber lærte af Red Hot Chili Peppers-teknikeren Jim Scott, der mixede D-A-D's forrige plade, Everything Glows. ”Med tiden suger man nogle teknikker til sig. Man bruger de bedste og smider resten væk” fortæller Cobber. ”Det er kombinationen af SM58'eren og Sennheiser 421'eren, der har været den mest brugte i disse sessions, men det er registret der bliver spillet i, guitarvalg og forstærkerlyd der bestemmer det varierende mikrofonvalg” fortæller Cobber.

Masser af Marshall

I teknikrummet kan man godt blive lidt overvældet over den imponerende stak af forstærkertoppe, der er placeret her. Favoritten er en Marshall JMP 50 fra slut-60'erne, som Musikhuset Aage Jensen har skaffet Cobber. "Den skal spille tordnende højt for at lyde godt, hvilket gør den svær at bruge live og i øvelokalet, men i studiet fungerer den fantastisk," siger Cobber, og det må man sige, den gør, da Cobber plugges sin Fender Jazzmaster direkte i ampens og brokobler indgangene. Den varme, men klare og faste rørforvrængning som de gamle Marshall 50 watts toppe er så kendt og eftertragtet for viser sig lige med det samme. Under JMP 50'eren finder man en nyere Marshall

model - en reissue af Marshall JCM800 2203.

Cobber har brugt den en del til ren guitarlyd og bruger også to styk live. "Metalforstærkeren" finder vi derimod nederst i det andet stack som Cobber har stående. "Jeg havde egentlig tænkt mig en MesaBoogie Dual Rectifier, men Aage lånte mig denne Engl Power Ball, som virkelig lyder ondt og leverer ægte metal," smiler en tilfreds Cobber. Efter Engl toppen er vi kommet til udvalgets kosmetisk flotteste forstærker - den glimmerrøde Bad Cat Hot Cat amp, og øverst oppe i Cobbers forstærkertårn balancerer en gammel 70'er Marshall Super Lead 100 watt. "Stig brugte den til bas tilbage i 80'erne,

men vi har nu fået ændret den tilbage til den oprindelige guitar-konfiguration" beretter Cobber, der dog ikke har brugt forstærkeren så meget i denne omgang.

Live benytter Cobber de 2 stk.. Marshall JCM800 2203 med tilhørende Marshall 4x12" kabinetter, sammen med en Matchless HC30 top med Vox kabinet. Sidstnævnte er en lækker, moderne Vox AC30-inspireret håndbygget boutique-amp.

Spader og økser

Hvordan er det med Cobber og håndvåbnene? I de tidlige Disneyland After Dark år var der vist noget med en Gibson SG, og senere har Gibson Les Paul været inde over, men også Gretsch og meget andet. Cobber fortæller: "Jeg har haft nogle Les Pauls, men har aldrig fundet den rigtige. Aage skaffede mig en ny hvid Gibson ES-446, som er skøn at spille på, all-round alsidig, men med en karakter, som jeg synes mange alsidige instrumenter savner". Gibson ES-446 er en halvakkustisk guitar, der i form minder lidt om Gibson Les Paul guitaren, men med en lidt større krop uden dog størrelsesmæssigt at komme i nærheden af de klassiske Gibson jazz-guitarer. Cobbers har fået erstattet den oprindelige trapeze-tailpiece med en stop tailpiece som på en Les Paul. Udover ES-446'eren har Cobber to andre favoritter, der sammen med Gibsonen bliver brugt på den nye plade. Den tidligere nævnte Fender Jazzmaster er en smuk Candy Apple Red sag fra ca. 1963 i rigtig flot stand. Den er i besiddelse af en fantastisk twang, som jeg får demonstreret under de igangværende indspilninger. Den sidste blandt de tre favoritter er en Gretsch Country Gentleman fra 1966 - en ægte Beatles guitar. Aages udsendte kan ikke dy sig fra at spørge om det var dén, der blev brugt på twang-temaet i "Sleeping My Day Away" tilbage i '89. "Nej, det var faktisk en G&L. Da Prince var forbi på sin Parade-tour, lå denne i studiet, og jeg lånte den, og brugte den på nogle numre" fortæller Cobber med en letterer ironisk stolthed i stemmen. Gretsch-guitaren er jo en stor halvakkustisk guitar, og jeg spørger Cobber om man overhovedet kan spille hård rock med forvrænget lyd på sådant et hegn. "Det kan man sagtens. Den er ikke så tæt i lyden og egner sig selvfølgelig ikke til dødsmetal. Den har ikke voldsom sustain og rasler en del, men den har masser af karakter" forklarer Cobber. Guitarer med karakter er oftest svære at have med at gøre, men Cobber og undertegnede kan hurtigt blive enige om, at selvom en guitar kun er god til én speciel ting, kan den sagtens gå hen

og blive et dejligt bekendskab. Cobber opsummerer kort og præcist: ”Guitarer eller forstærkere, der skal kunne det hele, kan sjældent noget af det særlig godt”.

Man sporer en vis kærlighed til gamle klassiske rockguitarer hos Cobber, og gået lidt på klingen viser det sig da også, at manden, udover de tre nævnte, har et par sande klenodier i samlingen. ”Jeg har en dejlig Telecaster fra ’71, en Stratocaster fra ’58 og en Gibson ES-335 som er så gammel og sjælden, at den ikke længere kommer på landevejen. Sidst ankomne er en Ibanez Gibson Explorer kopi fra 70’erne. Eddie Van Halen spillede på sådan én, påmonteret en Gibson PAF-pickup, på de første plader, når han ikke brugte whammy-bar. Den måtte jeg bare ha’...” kommer det fra Cobber. ”Skal vi bruge akkustisk guitar, har Jesper en god Gibson” svarer guitaristen på spørgsmålet om D-A-D unplugged..

Det handler om beslutninger

Cobber arbejder videre med guitarrollen på C-stykket. Efter et par minutter stikker producer Henrik Lipp hovedet ind og lytter lidt med. Der snakkes lidt om, hvad der egentlig er af planer med dette stykke, inden Lipp forsvinder igen. Lidt efter entrer bandets forsanger Jesper Binzer teknikrummet, og han bliver hurtigt efterfulgt af et ikke uanseeligt antal mennesker. Det før så stille teknikrum er nu fyldt med mennesker, og det lader til at alle omkring bandet har en mening. Jesper tilbyder med et ironisk smil på læben de tilstedeværende at træde i karakter som producere, såfremt de lyster og kommenterer den omfattende producerkreditering, dette vil medføre på det kommende album-cover. Man bliver enige om at lytte til gårdagens edit, som egentlig var fyret, men i et moderne digitalt baseret studio kan alt findes frem igen. ”Med nutidens teknik kan man blive ved,” siger Cobber på et tidspunkt. Hans konklusion er, at man må prøve at slappe af med teknikken og de utallige muligheder, den giver og istedet ligesom i gamle dage turde træffe nogle beslutninger. Han forklarer, at bandet bevidst har forsøgt at bruge Pro Tools lidt båndoptageragtigt. D-A-D har på denne plade indspillet så meget sammen som overhovedet muligt og uden click-track. D-A-D ligger ikke skjul på, at de føler et vist forhold til den klassiske rock og den måde at lave plader på. ”Det har været en hård og slidsom proces at lave denne plade” fortæller Cobber. ”Vi har øvet meget op til denne plade i modsætning til de sidste plader. Meget er arrangeret og vi har i store træk vidst, hvad der skulle ned på bånd, før vi gik i studiet. Det kan være hårdt at arbejde på denne måde. Vi har hele tiden skullet diskutere smag under øvingen. Det skal jo lyde som DAD og ikke som noget andet!” tilføjer Cobber. ”Vi vil gerne lave en såkaldt øvelokaleplade. Det lyder let, men det er svært at lave simpel rockmusik, som ikke bare kommer til at virke dumt. Det må så vise sig, om det er lykkedes, men jeg er selv ganske godt tilfreds med resultatet”, slutter Cobber. Det kan han med god grund være, hvis resten bare er nogenlunde i nærheden af det smuglyt, Aage var vidne til. Pladen udkommer 23. maj på EMI-Medley.

Søren Koch

Gearliste

Cobbers værktøj:

Guitarer:

Gibson ES-446, modificeret

Fender Jazzmaster, 1962

Gretsch 6122 Chet Atkins Country Gentleman, 1966

Fender Telecaster, 1971

Fender Stratocaster, 1958

Gibson ES-335, tidlig 60'erne

Ibanez Explorer kopi, 70'erne

Amps:

Marshall JMP 50 watt top, slut-60'erne

Marshall JCM 800 2203 reissue top

Marshall Super Lead 100 watt top, 70'erne

Bad Cat Hot Cat 30 top

Engl Power Ball top

Fender Super Reverb

Live amps:

2 X Marshall JCM 800 2203 toppe

2 X Marshall 4X12" kabinetter

Matchless HC30 top med Vox cabinet

FX's:

Ibanez Tube Screamer, original 80'er

Voodoo Lab Proctavia

TC electronic G-force

T-Rex Mac 1 loopsystem

Jesper:

Gibson Flying V

Gibson Les Paul Junior

Marshall JCM2000 med 4X12" Marshall cabinet

Stig:

Dennis Dalsgaard custom-built 2 strenget

Ampeg SVT top med Ampeg 8X10" cabinet

Laust:

Pearl set med 26" kick, 13" sidetam, 16" og 18" gulvtam. 14" snare.

Pearl hardware. Sabian bækkener.